

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU
Reimar A. C. Schultze
PO BOX 299 Kokomo, IN 46093 USA
www.schultze.org

Mēs glabājam šo dārgumu

Mācītājs A. C. Šulcs

Bet mēs glabājam šo mantu (*dārgumu*, angļu tulk.) māla traukos, lai spēka pārpilnība būtu no Dieva un ne no mums – 2. Kor. 4:7.

Vai zini, ka tev ir dārgums? Katram kristietim ir dārgums. Pāvils neteica: „Man ir šis dārgums”, viņš teica, ka mums ir šis dārgums. Viņš teica: „Tas, kas man ir kā apustulim, ir arī tev kā vietu ierādītājam, bērnostabas darbiniecei, koristam, diakonam, palīdzības sniedzējam tiem, kas grūtībās. Tavs dārgums nav mazāks par manējo ne vērtības, nozīmes, skaistuma vai godības ziņā. Tavs dārgums ne ar ko neatšķiras no manējā.” Visi, kas dzimuši no Dieva, ir to saņēmuši. Nav izņēmumu. Vai tu esi mācīts jeb nemācīts, vai esi veselīgs bērns jeb nabaga vecs vīrs, kuram zobi krīt ārā un kurš ar vienu kāju jau ir kapā, vai esi ārsts, trauku mazgātājs, vai tev ir vēzis jeb esi invalīds, vai esi melnais, baltais, sarkanais jeb dzeltenais, tev ir šis dārgums. Nav starpības, vai tu dzīvo pilnībā jeb guli zem tilta, vai esi miljardieris jeb tev nav ne santīma kabatā, tev ir šis dārgums. Dienā, kad tu ieguvī Jēzu, tu ieguvī dārgumu. Mums ir šis dārgums! Tev ir tas pats dārgums, kas apustulim Pāvilam, Pēterim, Jēkabam un Jānim, un tādēļ tev ir tā pati garīgā iespēja Tā Kunga lielajā dienā sēdēt blakus Jēzum.

Tagad parunāsim par šī dārguma vērtību. Šī dārguma vērtība ir lielāka kā jebkam, ko vari ieguldīt bankā, biržā, zeltā, nekustamajā īpašumā, pērlēs vai dārglietās. To nevar noglabāt seifā. Dievs nav nolīcis šo dārgumu nevienā no šīm vietām. Neviena no tām nav laba diezgan priekš šī dārguma. Kad Dievs lūkojās pēc vietas, kur noguldīt šo dārgumu, Viņš meklēja, kas Viņam ir vistuvākais un dārgākais. Un tā ir cilvēka sirds. Dievs ielika šo dārgumu Savos bērnos, jo šim dārgumam jābūt pārnēsājamam. Tas nav radīts, lai kaut kur vienkārši stāvētu. Dievs grib, lai tas būtu tur, kur atrodamies mēs. Viņš vēlas, lai tas būtu tur, kur to nekad neaizmirsīsi, kad atstāsi mājas. Dievs negrib, lai šis dārgums atrastos tur, kur to var pazaudēt zem kādas mēbeles, veļas mazgātavā vai mašīnas bagāžniekā.

Dievs vēlas, lai šis dārgums būtu pie mums, ka esam gatavi to lietot jebkurā laikā.

Viņš vēlas, lai tev tas būtu, kad ārsts pasaka, ka tu paliec aklis. Viņš grib, lai tev tas būtu, kad tavi zobi tiek izrauti. Dievs vēlas, lai tev tas būtu, kad piedzīvo automašīnas avāriju un guli lietū uz auksta asfalta. Viņš grib, lai tev tas būtu, kad nokavē lidmašīnu un redzi, kā tā izbrauc uz skrejceļa, kamēr tu vēl esi lidostā. Sievas, Dievs grib, lai jums tas būtu, kad jūsu vīrs ir nenormāli aizkaitināts. Vīri, Dievs grib, lai jums tas būtu, kad jūsu sievas mīlestība atdziest.

Jaunieši, Dievs grib, lai jums tas būtu, kad jūsu vecāki izšķiras. Viņš vēlas, lai jums tas būtu, kad zaudējat darbu vai nevarat atrast savu kredītkarti. Viņš grib, lai jums tas būtu, kad tiek atprašīti, atraidīti, apsmieti un ienīsti. Viņš grib, lai jums tas būtu, kad tiek arestēti, ielikti cietumā un spīdzināti.

Mēs glabājam šo dārgumu māla traukos.

Ak, lai Dievs palīdz mums nebūt pārņemtiem ar problēmām, ka aizmirstam par mūsu dārgumu. Mums jāatkārto Dieva lietas atkal, atkal un atkal, lai neaizmirstu. Mēs dzīvojam bēdu pasaulē. Negaidi, ka būsi bez tām pārāk ilgi. Paskatīsimies, kā Pāvils to izsaka. Viņš iet no „bet mēs glabājam šo mantu (*dārgumu*, angļu tulk.) māla traukos” uz „mēs visur topam spaidīti, bet tomēr neesam nomākti; esam bez padoma, bet tomēr neesam izmisuši. Mēs topam vajāti, tomēr neesam atstāti; esam satriekti, tomēr neesam pazuduši. Mēs visur nesam Jēzus miršanu savā miesā, lai arī Jēzus dzīvība parādītos mūsu miesā” (2. Kor. 4:8-10).

Daudzās draudzēs sludina, ja reiz pieņemam Kristu, visas jūsu bēdas ir beigušās. Pasaki to apustulim Pāvilam! Pasaki to pārējiem apustuļiem. Vairums no viņiem mira mocekļu nāvē. Pasaki to jaunatgrieztajiem Irākā, Irānā, Marokā, Saūda Arābijā, Sīrijā, Vjetnamā un Ziemeļkorejā. Netici, ka, topot pestītam, visas grūtības ir pāri. Atgriezīsimies atkal pie Pāvila. Lai mums būtu pilnīgāka notikumu aina, ielūkosimies Pāvila atgriešanās stāstā Apustuļu darbu 9. nodaļā.

Kad Pāvils sastapa Jēzu, viņš trīs dienas tika sist ar aklumu. Vai tas bija svētku jeb uztraukuma laiks? Tas atkarīgs no jūsu redzes viedokļa. Ja nezināt par dārguma vērtību, kuru Pāvils saņēma uz Damaskas ceļa, tās šķiet kā nevajadzīgas, smagas grūtības. Bet, ja zini par šī dārguma vērtību, neizmērojamību, skaistumu, godību un spēku, kas tajā, ja zini, kādu mīlestību tā ietver, tuvību ar Dievišķo, kas no tā plūst, un debesis, kas atveras tiem, kuriem tas ir, tad aklums ir tikai sīkas bēdas. Tas pat var būt svētība. Redzēšana nes līdz arī lielu izklaidību. **Paņemot prom Pāvila redzi, Dievs darīja tā, ka viņš redzēja tikai Jēzu.** Vai esi to piedzīvojis? Reizēm Dievam jāpaņem prom visu, kas mums dārgs, lai mēs redzētu tikai Viņu. Nevienam nezina, kāda sadraudzība Jēzum bija ar Pāvilu tajās trīs dienās. Mēs nezinām, vai Jēzus paņēma Pāvilu ceļojumā uz Savu valstību, vai parādīja viņam pirmās vai otrās debesis. Bet, lai kas tas arī nebūtu, tas sagatavoja Pāvilu nākamajai vēstij, ko Jēzus viņam pateica ar Ananijas muti:

Bet Tas Kungs viņam sacīja: "Ej, jo viņš Man ir izredzēts ierocis nest Manu Vārdu tautu, ķēniņu un Israēla bērnu priekšā. Jo Es viņam rādīšu, cik daudz viņam Mana Vārda dēļ jācieš" (Ap. 9:15,16).

Katrās ciešanās ir svētība. Ja tu tās noraidi vai kurni, tu palaidīsi garām šo svētību. Ciešanas un misija vienmēr iet kopā. Tie, kuri ir sūtīti, ir tie, kuri cieš. Cietēji ir uzvarētāji. Viņi triumfē ar Jēzu un Jēzus triumfē ar viņiem. Ak, mans draugs, iedvesmojies pastāvīgi no šī dārguma! Tu nekad nevilsi tajā, ko iegūsi pretim. Tagad pārdomāsim vēl kādas lietas par bēdām.

1. Kad nākam pie Kristus, mūsu jaunākās nelaimes ir pāri. Mēs vairs neesam ceļā uz vietu, *kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest* (Mrk. 9:44).

2. Kad esam pestīti un paliekam Kristū, nekādas bēdas nevar pārraut mūsu sadraudzību ar Viņu. Mums vienmēr būs visu pārspējošs, neizmērojams spēks būt vairāk kā uzvarētājiem. Mums vienmēr būs ēdiens, ko citi nepazīst. Mēs vienmēr varēsīm dabūt ūdeni no klints un maizi no debesīm – jebkurā vietā.

Kad esam pestīti, mēs kļūstam kā pludiņi. Kreiz, kad pabāžat pludiņu zem ūdens, tas atkal uzpeld. Jo dziļāk zem ūdens to paliekat, jo ātrāk tas nāk atpakaļ. Un, jo ātrāk tas nāk atpakaļ, jo augstāk tas uzlec virs ūdens. Apustuļu darbu 16. nodaļā lasām par Pāvilu un Sīlu visdziļākajā cietumā. Viņu kājas bija siekstā un muguras asiņoja. Viņi bija lielās grūtībās. Viņi bija krietni zem tā līmeņa, kā lietām vajadzēja būt. Bet pusnaktī tie sāka slavēt Dievu. Runājot metaforās, pludiņš šāvās uz augšu un ar lielu enerģiju izleca virs līmeņa. Notika zemestrīce, un visi cietumnieki tika atbrīvoti. *Mums ir šis dārgums! Tev ir šis dārgums!* Tas nepasargās tevi no iešanas lejā, bet tas garantē, ka tu vienmēr ar lielu spēku nāksi atpakaļ. Mēs glabājam šo mantu (*dārgumu*, angļu tulk.) *māla traukos*. Tas nozīmē, ka mēs esam tikai māls. Dievs mūs veidoja no māla. Biržā mālam nav vērtības. Tas pat nav atzīmēts kā prece. Māla pods ir trausls. Bet Dieva valstībā trauslumu neitralizē tā vērtība, kas tur iekšā. Alelujā!

Dārgums nāk līdz ar Kristus uzņemšanu. Tagad pajautāsim, kā šo dārgumu var pazaudēt. Velns šo dārgumu nevar nozagt, jo, kad viņš to aizkar, tas viņu izposta. Neticīgie nevar jums šo dārgumu atņemt. Tie nezin, kur to atrast, un, ja arī atrastu, viņiem nebūtu spēka jums to atņemt. Jēzus neļautu viņiem pielikt šim dārgumam savas jaunās rokas. Vienīgais veids, kā tu vari to pazaudēt, ir esot nolaidīgam. Nolaidība ir viens no vislielākajiem zagļiem kristietībā. Nolaidība paklausībā, lūgšanās, slavā, liecināšana, desmitās daļas un ziedojumu došanā, kalpošanā, nolaidībā tērpties garīgajā bruņojumā, pirms atstājam savas mājas. Kad sāc kļūt nolaidīgs vienā lietā, tu drīz tāds būsi daudzās lietās. Nolaidība ir vienīgais veids, kā tu pazaudēsi šo dārgumu. Un kad tu pazaudē to, tu pazaudē visu. Ak, mans draugs: *Debesu valstība līdzinās tīrumā apslēptai mantai, ko cilvēks atrada un paslēpa, un, priecādamies par to, noiet un pārdod visu, kas tam ir, un pērk šo tīrumu* (Mat 13:44). Vai esi atradis šo dārgumu? Meklē to un tu ieiesi pārdabīgajā valstībā.